

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-2388/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvijestitelja, i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja EKO MEDIA d.o.o. u stečaju, OIB 54040058240, Zagreb, Vrhovčev vijenac 44, kojeg zastupa stečajni upravitelj Berislav Maksimović, Hrašćica, Ulica Braće Radića 1, Varaždin i punomoćnica Dubraka Glavan, odvjetnica u Osijeku, protiv tuženika INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., OIB 27759560625, Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 10, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Orehovec & Partneri d.o.o., u Zagrebu, radi utvrđenja, povrata zadužnica i naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1100/2020-30 od 28. ožujka 2022., u sjednici vijeća održanoj 7. lipnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1100/2020-30 od 28. ožujka 2022., u točkama I.I., I.II., I.III., I.IV. i I.V. izreke (glavni zahtjev), u točkama II.I., II.II., II.III., II.IV. i II.V. izreke (eventualno-kumulirani tužbeni zahtjev) i u točki III. izreke u dijelu u kojem je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 1.195.625,00 kn u roku od osam dana.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1100/2020-30 u dijelu točke III. izreke i sudi:

Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 685.625,00 kn (šestoosamdesetpettisučašestodvadesetpet kuna).

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom suđeno je:

„I.“ Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

I. Utvrđuje se da postoji pravni odnos između tužitelja i tuženika temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 i Aneks 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 zaključenih dana 20.09.2012.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana povuče s naplate bjanko zadužnice izdane od strane tužitelja, i to:

- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinki Batušić-Šlogar od 1.10.2012. pod poslovnim brojem OV-4955/12, u preostalom iznosu od 37.703,59 kn,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1. 10. 2012 . pod poslovnim brojem OV-4956/12, u preostalom iznosu od 83.633,09 kn,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1.10. 2012. pod poslovnim brojem OV-4957/12,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1. 10. 2012. pod poslovnim brojem OV-4958/12,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1. 10. 2012. pod poslovnim brojem OV-4959/12,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1. 10. 2012. pod poslovnim brojem OV-4960/12.

III. Nalaže se tuženiku da s osnova stečenog bez osnove vrati iznos od 35.358,58 kn za zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos 23.304,91 kn od 1. 1. 2014. do isplate,
- na iznos 12.053,67 kn od 6. 2. 2014. do isplate, u visini kamatne stope određene po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

IV. Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime naknade štete zbog izmakle dobiti plati iznos od 10.540.921,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos 122.549,13 kn od 1.11. 2012. do isplate,
- na iznos 147.830,47 kn od 1.12. 2012. do isplate,
- na iznos 80.813,73 kn od 1. 1. 2013. do isplate,
- na iznos 146.290, 09 kn od 1. 2. 2013. do isplate,
- na iznos 148.270,58 kn od 1. 3. 2013. do isplate,
- na iznos 144.361,54 kn od 1. 4. 2013. do isplate,
- na iznos 136.026,19 kn od 1. 5. 2013. do isplate,
- na iznos 134.584,87 kn od 1. 6. 2013. do isplate,
- na iznos 90.496,26 kn od 1. 7. 2013. do isplate,
- na iznos 78.551,58 kn od 1. 8. 2013. do isplate,
- na iznos 76.455,42 kn od 1. 9. 2013. do isplate,
- na iznos 98.647,94 kn od 1.10. 2013. do isplate
- na iznos 460.947,66 kn od 1.11. 2013. do isplate,
- na iznos 666.176,27 kn od 1.12. 2013. do isplate,
- na iznos 758.834,47 kn od 1. 1. 2014. do isplate,
- na iznos 103.736,62 kn od 1. 2. 2014. do isplate,
- na iznos 132.570,18 kn od 1. 3. 2014. do isplate,
- na iznos 232.989,26 kn od 1. 4. 2014. do isplate,
- na iznos 544.750,84 kn od 1. 5. 2014. do isplate,
- na iznos 664.543,53 kn od 1. 6. 2014. do isplate,
- na iznos 934.938,95 kn od 1. 7. 2014. do isplate,
- na iznos 983421,53 kn od 1. 8. 2014. do isplate,

- na iznos 1.047.508,83 kn od 1. 9. 2014. do isplate,
- na iznos 587.536,24 kn od 1.10. 2014. do isplate,
- na iznos 437.546,45 kn od 1.11. 2014. do isplate,
- na iznos 662.186,62 kn od 1.12. 2014. do isplate,
- na iznos 781.180,76 kn od 1. 1. 2015. do isplate,

po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

V. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi prouzročeni parnični trošak za zateznim kamatama koje teku a iznos dosuđenog troška od dana donošenja rješenja o trošku pa do isplate u visini kamatne stope koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od osam dana.

II. Odbija se alternativni tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Nalaže se tuženiku INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d., Zagreb, Avenija V. Holjevca 10, da tužitelju EKO MEDIA d.o.o u stečaju, Zagreb, na ime naknade štete plati iznos od 95.607.783,30 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od osam dana povuče s naplate slijedeće bjanko zadužnice:

- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1.10.2012 pod poslovnim brojem OV-4955/12, u preostalom iznosu od 37.703,59 kn,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1.10.2012. pod poslovnim brojem OV-4957/12,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1. 10.2012 pod poslovnim brojem OV-4958/12,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1. 10.2012 pod poslovnim brojem OV-4959/12,
- bjanko zadužnicu solemniziranu po javnom bilježniku Zinka Batušić-Šlogar 1. 10.2012 pod poslovnim brojem OV-4960/12.

III. Nalaže se tuženika sa tužitelju s osnova stečenog bez osnove vrati iznos od 35.358,58 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos 23.304,91 kn od dana 1. 1.2014. do isplate
- na iznos 12.053,67 kn od dana 6. 2. 2014. do isplate, u visini kamatne stope koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate u roku od 8 dana.

IV. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi prouzročeni parnični trošak za zateznim kamatama koje teku a iznos dosuđenog troška od dana donošenja rješenja o trošku pa do isplate u visini kamatne stope koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena., sve u roku od osam dana.

III. Nalaže se tužitelju nadoknaditi tuženiku prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.881.250,00 kn u roku od 8 dana.“

2. Iz obrazloženja proizlazi da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o poslovnoj suradnji (str. 14. do 36. spisa) i Aneks 1 ugovora o poslovnoj suradnji (str. 37. do 40. spisa) za oglašavanje putem citylight i billboard plakata na vanjskim oglasnim površinama u vlasništvu tuženika BP INA d.d. Sud je uvidom u isprave u spisu, iskaze saslušanih svjedoka i vještačke nalaze zaključio u odnosu na glavni zahtjev kako Ugovor o poslovnoj suradnji nije na snazi s obzirom na to da je raskinut na temelju odredbe čl. 361. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) jer tužitelj kao dužnik nije u određenom roku iz čl. 5. st. 5.1.6. Ugovora uredno uplaćivao sve naknade i depozite za postavljanje i korištenje oglasnih površina na BP INA d.d. Isto tako sud je utvrdio da je neosnovan zahtjev za povrat bjanko zadužnica, a o zahtjevu za stjecanje bez valjane pravne osnove i naknade štete zbog izmakle koristi odlučio je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. i čl. 221.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i odbio ga. U odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 95.607.783,30 kn, sud smatra da tužitelj nije dokazao da mu je nastala šteta i protupravnu radnju tuženika, odnosno da bi za štetu bio odgovoran tuženik, slijedom čega je odbio i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. st. 1. ZPP-a.

3. Protiv prvostupanjske presude u cijelosti žalbu je podnio tužitelj iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da je sud pobijanu presudu utemeljio na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pogrešno primijenio materijalno pravo. Smatra da je Ugovor o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 i Aneks 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj: UG-50000230-291/12 sklopljeni 20. rujna 2012. još na snazi s obzirom na to da ga je tuženik raskinuo jednostranom, samovoljnom odlukom jer u vrijeme otkaza ugovora o poslovnoj suradnji tužitelj je bio u preplati te nije bilo mjesta otkazu ugovora o poslovnoj suradnji. Nadalje, navodi da je zatražio da mu tuženik nadoknadi štetu u vidu izmakle koristi koju bi dobit tužitelj temeljem Ugovora ostvario da je tuženik uredno ispunio svoju obvezu iz čl. 4.1. Ugovora i to zato što je tuženik preuzeo obvezu da najkasnije u roku od jedne godine od dana zaključenja ugovora od 20. rujna 2013. ishodi sve dozvole za postavljanje novih 626 oglasnih površina, te bi od 20. rujna 2013. bio u mogućnosti ekonomski iskorištavati najmanje 1000 oglasnih površina. Izmakla korist tužitelja je razlika između očekivanih prihoda koje bi tužitelj ostvario korištenjem minimalno 1000 oglasnih površina od 20. rujna 2013. do podnošenja tužbe i stvarno ostvarenih prihoda koje je tužitelj ostvario do 20. rujna 2013. do podnošenja tužbe. Tvrdi da je

određeno vještačenje po vještaku Omazić d.o.o. koji je imao zadatke točno precizirane podneskom od 12. kolovoza 2016. Vještak nije postupio u skladu s rješenjem i nije naveo koju od metoda je koristio i zašto misli da tužitelj treba dostaviti potpisane ugovore temeljem kojih je kako navodi realno planirao prihod, a niti drugu dokumentaciju iz koje bi se moglo zaključiti da je ugovoren posao tužitelja s drugim kupcima koji je propao zbog raskida ugovora s tuženikom, a sud je odbio prijedlog tužitelja za novim vještačenjem. Što se tiče eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva za naknadu štete sud pogrešno smatra kako se nisu kumulativno ispunile sve pretpostavke za odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju. Dakle, sud smatra da tužitelj nije dokazao da mu je nastala šteta, da bi za tu štetu bio odgovoran tuženik i da tužitelj nije dokazao bilo koju protupravnu radnju tuženika. Protupravno djelovanje tuženika se vidi u izostanku postupanja u skladu s čl. 4.1. Ugovora, tuženik nije dostavio dokumente potrebne za legalizaciju postojećih 374 oglasnih površina odnosno za dobivanje odobrenja od nadležnih tijela za postavljanje novih oglasnih površina. Za koliko benzinskih postaja je zatražena dokumentacija točno se vidi iz zahtjeva za dokumentacijom iz listopada 2012., a u vrijeme kad su predali prvu dokumentaciju već je punih mjesec dana ranije trebao biti potpisan Aneks za naredno razdoblje. Da je postojala dobra volja sa strane tuženika, svi problemi su mogli biti amortizirani i riješeni kroz taj sljedeći aneks. Nepostavljanje ostalih potrebnih površina do broja 1000 je isključiva odgovornost INA-e jer nije napravila prethodno potrebne, a ugovorene radnje. Navodi da je tvrdnja suda da tužitelj nije dokazao da mu je nastala šteta, da bi za štetu bio odgovoran tuženik, ta da nije dokazao bilo koju protupravnu radnju tuženika je u suprotnosti s materijalnim i personalnim dokazima te je sud na taj način učinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Predlaže da ovaj sud u cijelosti ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Tužiteljeva žalba djelomično je osnovana, ali ne iz razloga navedenih u žalbi.

6. Ispitavši pobijanu presudu na osnovi odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda pravilna i zakonita iako je u dijelu odluka o trošku postupka donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja (glavni) na utvrđenje da postoji pravni odnos među strankama temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji (točka I.I.) zahtjev za povlačenje bjanko zadužnica s naplate (točka I.II.) zahtjev za isplatu stečenog bez osnove iznosa od 35.358,58 kn sa zakonskim zateznim kamatama (točka I.III.), zahtjev za naknadu štete zbog izmakle koristi u iznosu od 10.540.921,00 kn (točka I.IV.) i zahtjev za naknadu troška postupka (točka I.V.) kao i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev za naknadu štete u iznosu od 95.607.783,30 kn (točka II.I. izreke).

Preostali eventualno kumulirani zahtjevi u točkama II.II., II.III., II.IV., II.V., identični su glavnom zahtjevu u točkama I.II., I.III., I.IV. i I.V. o kojima je sud donio odluku.

8. Među strankama nije sporno da su zaključile ugovor o poslovnoj suradnji 20. rujna 2012. radi postavljanja svjetlećih reklama i vanjskog oglašavanja i to ukupno 374 oglasne površine.

9. Sporno je, je li ugovor o poslovnoj suradnji raskinut 17. ožujka 2014., je li tužitelj ispunio ugovorne obveze, odnosno platio ispostavljene račune, a u vezi s tim je li tužitelj pretrpio štetu i u kojem iznosu.

10. U odnosu na glavni zahtjev (točka I.I.) pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je Ugovor o poslovnoj suradnji raskinut na temelju odredbe čl. 361. st. 1. ZOO-a.

11. Uvjeti raskida Ugovora propisani su u čl. 21. Ugovora. U st. 1. čl. 21. propisano je da svaka ugovorna strana ima pravo raskinuti ugovor ukoliko druga ugovorna strana krši odredbe ovog Ugovora odnosno ne izvršava ugovorne obveze na način i u rokovima utvrđenim Ugovorom, a navedene propuste ne otkloni niti u naknadnom primjerenom roku koji joj za to ostavi druga ugovorna strana. U st. 2. čl. 21. propisano je da obavijest o propustu ugovorna strana dostavlja prekršitelju pisanim putem jednim od načina reguliranim čl. 19. Ugovora, čime naknadni rok počinje teći. Ukoliko u navedenom roku prekršitelj ne uskladi svoje ponašanje u skladu sa svojim ugovornim obvezama, ugovor se smatra raskinutim istekom navedenog roka. O činjenici raskida Ugovora ugovorna strana koja raskida Ugovor obavijestit će drugu stranu na isti način kao i kod davanja obavijesti o propustu.

12. Iz isprava u spisu proizlazi da je tuženik dopisom od 14. siječnja 2014. 500000232714-01-14/86 (str. 149. spisa), upozorio tužitelja na dugovanje u iznosu od 114.836,00 kn, te mu ostavio rok od 15 dana za isplatu tog iznosa uz upozorenje da je to poziv za ispunjenje obveze u naknadnom roku pod prijetnjom raskida Ugovora (čl. 21. st. 1. i 2. u vezi s čl. 19. Ugovora).

13. Radi utvrđenja sporne činjenice jesu li postojali uvjeti za raskid ugovora na dan 17. ožujka 2014., odnosno koliko su iznosile dospjele obveze tužitelja prema tuženiku, kao i u kojem iznosu je tuženik naplatio zadužnice tužitelja, sud je proveo financijsko vještačenje po vještaku Zdravku Brestovcu dipl. oec. iz kojeg nalaza proizlazi da je dospjela, a neplaćena obveza tužitelja prema tuženiku na dan 17. ožujka 2014. iznosila 160.592,81 kn, jer je tužitelj od 570.106,87 kn koliko je iznosio njegov dug platio 50.000,00 kn, a tuženik je po zadužnicama naplatio iznos od 378.663,32 kn. Dakle, tužitelj kao dužnik nije u određenom roku iz čl. 5. st. 5.1.6. u vezi s čl. 12. i 13. Ugovora te čl. 3. Aneksa ugovoru o poslovnoj suradnji (str. 13.-40. spisa) uredno uplaćivao sve naknade i depozite za postavljanje i korištenje oglasnih površina na BP INA-e.

14. S obzirom na to da tužitelj u skladu s dopisom od 14. siječnja 2014. ni u naknadnom roku nije podmirio svoje dospjele obveze tuženik je raskinuo Ugovor 17. ožujka 2014. (obavijest o raskidu str. 55. spisa). Stoga su neosnovani žalbeni navodi

da Ugovor nije raskinut po čl. 21. st. 2 u vezi s čl. 6.7. Ugovora. Sve da Ugovor nije raskinut po čl. 21. st. 2. bio bi raskinut po čl. 21. st. 3. bez ostavljenog roka jer je iz držanja ugovorne strane tužitelja proizlazilo da ne namjerava platiti dug, a što svojim iskazima potkrijepljuju svjedoci i sam bivši zastupnik po zakonu tužitelja Damir Petrušić koji je u svom iskazu naveo da je plaćeno po svim računima za zakup prostora 409.514,00 kn (dug 570.106,87 kn) te ako tuženik neće čekati na naplatu neka pusti zadužnice na naplatu. Treći, ne manje važan, razlog zbog kojeg bi Ugovor bio raskinut je otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem 23. siječnja 2020.(čl. 21.4.3. Ugovora), a stečajni upravitelj nije sklopio novi Ugovor s tuženikom.

15. U odnosu na povrat zadužnica potrebno je ukazati da je bjanko zadužnica privatna isprava potvrđena kod javnog bilježnika kojom se daje suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos naknadno biti upisan, zapljene računi dužnika i tražbina isplati izravno vjerovniku. Zaduznica je strogo formalni pravni akt s učincima pravomoćnog rješenja o ovrsi, odnosno s učincima ovršne isprave.

16. Da bi sud prihvatio tužbeni zahtjev za povrat zadužnica tužitelj, koji je izdavatelj zadužnice, treba dokazati osnovanim zahtjev za povrat zadužnica. Pritom se njegov zahtjev može temeljiti na različitim osnovama; s jedne strane to su nedostaci koji se tiču same zadužnice kao isprave ili pribavljanja zadužnice, na primjer: ako zadužnica nema propisani sadržaj, ako je neovlašteno popunjen sadržaj zadužnice od strane trećeg ili ako je vjerovnik iz zadužnice pribavio tu ispravu silom, potajno ili prijevarom. Druga grupa valjanih osnova za zahtjev za povrat, odnosi se na tražbinu zbog čijeg je osiguranja izdana zadužnica o čemu je u konkretnom slučaju riječ. Dakle, tužitelj mora dokazati da tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije ni nastala ili da je u cijelosti prestala nakon obvezivanja zadužnicom, što tužitelj nije dokazao.

17. Naime, bjanko zadužnice solemnizirane po javnom bilježniku Zinki Batušić-Šlogar 1. listopada 2012. pod poslovnim brojem OV-4955/12 i brojem OV-4956/12 djelomično su naplaćene u skladu s odredbom čl. 6.7. Ugovora, dok su zadužnice poslovni broj OV-4952/12, OV-4953/12, OV-4954/12 podnesene na naplatu, a nisu naplaćene. Zaduznice su izdane kao osiguranje naplate tražbine iz Ugovora te u slučaju raskida ugovora te demontiranja i uklanjanja citylight i billboard plakata s vanjskih oglasnih površina u vlasništvu tuženika BP INA d.d. (čl. 5.1.13. Ugovora) o čemu je spor u tijeku. Stoga je sud osnovano odbio i ovaj zahtjev tužitelja.

18. Tužitelj je postavio i zahtjev za isplatu stečenog bez osnove iznosa od 35.358,58 kn sa zakonskim zateznim kamatama.

19. Odredbom čl. 1111. st. 1. ZOO-a propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

20. Iz tužbe i isprava u spisu proizlazi da je to novčani iznos koji tužitelj potražuje od tuženika iz razloga što su pojedini računi previsoko obračunati i plaćeni, što ničim ne dokazuje. Stoga je sud pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. st. i čl. 221.a ZPP-a i ovaj zahtjev tužitelja ocijenio neosnovanim.

21. Nadalje, na temelju odredbe čl. 1045. st. 1. ZOO-a, tko drugome prouzroči štetu dužan je nadoknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, a sukladno odredbi čl. 1046. ZOO-a (imovinska) šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist). Dakle, pretpostavke odgovornosti za štetu su: a) postojanje osobe odgovorne za štetu (štetnik), b) protupravna štetna radnja, c) postojanje štete i d) uzročna veza između štetne radnje štetnika i štete kao posljedice te radnje.

22. Svoj zahtjev za naknadu štete tužitelj činjenično temelji na izmakloj koristi odnosno očekivanom dobitku u iznosu od 10.540.921,00 kn, koji bi se sastojao od dobiti koju bi tužitelj ostvario korištenjem 1000 oglasnih površina od 20. rujna 2013. do dana sastava tužbe u iznosu od 9.025.868,20 kn i prodajne cijene osvijetljenih vitrina u odnosu na neosvijetljene u iznosu od 1.404.877,80 kn, a što se nije dogodilo krivnjom tuženika koji nije poštovao odredbu čl. 4.1. Ugovora po kojoj je preuzeo obvezu da najkasnije u roku od jedne godine od dana zaključenja ugovora od 20. rujna 2013. ishodi sve dozvole za postavljanje novih 626 oglasnih površina.

23. Izmakla korist je negativna, indirektno i naknadno uzrokovana šteta u vidu onemogućavanja dobivanja određene imovinske koristi koja se u oštećenikovo imovini osnovano očekivala prema redovnom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima slučaja, da nije bilo štetnikove radnje ili propuštanja. Pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem (čl. 1089. st. 3. ZOO-a).

24. U pogledu izmakle koristi koju tužitelj potražuje provedeno je vještačenje. Vještak Omazić d.o.o. u nalazu se nije upuštao u utvrđenje ima li tužitelj pravo na izgubljenu dobit i tko je kriv za raskid Ugovora, o čemu odluku prepušta sudu, nego je utvrdio ukupni iznos štete i izmakle dobiti u skladu s čl. 21.5. Ugovora, gdje je regulirano da ukoliko Ugovor bude raskinut krivnjom tužitelja ili tuženika u bilo kojem trenutku tijekom važenja Ugovora, ugovorna strana koja je skrivila raskid Ugovora obvezuje se obešteti drugu ugovorenu stranu u visini 40% od ukupnog iznosa godišnje naknade za korištenje oglasnih površina i visina izgubljene dobiti tužitelja u razdoblju od 17. ožujka 2014. (raskid ugovora) do 20. rujna 2022. (važenje ugovora) s osnove ne realizacije Ugovora. Dakle, vještak je napravio samo izračun u skladu s čl. 21.5. Ugovora, a sud je prihvatio matematički dio nalaza i mišljenja vještaka Omazić d.o.o. Međutim, sud smatra da je upravo tužitelj odgovoran za prijevremeni raskid ugovora.

25. Žalbeni navod tužitelja kako tuženik nije poštovao odredbu čl. 4.1. Ugovora po kojoj je preuzeo obvezu da najkasnije u roku od jedne godine od dana zaključenja ugovora od 20. rujna 2013. ishodi sve dozvole za postavljanje novih 626 oglasnih površina, je neosnovan i u suprotnosti s ispravama u spisu i iskazima

saslušanih svjedoka, jer dužnost tuženika nije bila ishoditi dozvole za postavljanje novih 626 oglasnih površina, već dati suglasnost tužitelju za ishođenje dozvola. Iz iskaza saslušane svjedokinje Zrinke Putrić proizlazi da je tuženik već nakon manje od dva mjeseca od dana sklapanja Ugovora pripremio dokumentaciju za poznate oglasne površine, a koja je dokumentacija predstavljala obimni materijal pohranjen na CD-u, te da je telefonskim pozivima i e-mailom višekratno pozivao tužitelja da predmetnu dokumentaciju preuzme, a za što tužitelj nije pokazivao interes.

26. Uzimajući u obzir sve izvedene dokaze kao i isprave u spisu, te vještački nalaz Omazić d.o.o., prvostupanjski sud je utvrdio da tužitelj nije dokazao da je krivnjom tuženika raskinut Ugovor, odnosno da mu je nastala šteta u vidu izgubljene zarade niti da bi po redovitom tijeku stvari mogao osnovano očekivati gubitak, odnosno koliko bi dobit ostvario korištenjem 1000 oglasnih površina i prodajnom cijenom osvijetljenih vitrina u odnosu na neosvijetljene vitrine u razdoblju od 20. rujna 2013. do podnošenja tužbe, a kako bi se utvrdila izmakla korist koju je tužitelj mogao očekivati, pa je primjenom pravila o teretu dokazivanja pravilno zaključio da je i ovaj tužiteljev zahtjev neosnovan.

27. Nadalje, u pogledu tužiteljevog zahtjeva za naknadu štete u iznosu od 95.607.783,30 kn kao što je prethodno navedeno na temelju odredaba čl. 1045. st. 1. ZOO-a, tko drugome prouzroči štetu dužan je nadoknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Za nastanak izvanugovornog obveznog odnosa odgovornosti za štetu moraju se ispuniti sljedeće pretpostavke: da je osoba odgovorna za štetu počinila protupravnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete i da postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice. Sve pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno, a teret dokaza o postojanju tih pretpostavki je na oštećenom (ovdje tužitelju). Tužitelj je u konkretnom slučaju morao dokazati postojanje svih navedenih pretpostavki, osim krivnje štetnika, budući da se obična nepažnja predmnijeva, što je izostalo. Međutim, tuženik se može osloboditi obveze naknade štete ako dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Tek kad se sve navedene pretpostavke ostvare, štetnik je dužan naknaditi tako prouzročenu štetu.

28. Kako je prethodno utvrđeno da tuženik nije dužan naknaditi štetu koju tužitelj potražuje zbog izmakle koristi u iznosu od 10.540.921,00 kn, stoga nije dužan naknaditi ni štetu koju tužitelj potražuje iz iste činjenične osnove u vremenskom razdoblju od 10 godina u iznosu od 95.497.608,30 kn kao ni materijalnu-stvarnu štetu nastalu uništenjem oglasnih površina na trima lokacijama u iznosu od 110.175,00 kn, što ničim nije dokazao, pravilno je sud odbio i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev iz čl. 188. st. 2. ZPP-a.

29. Odluka o trošku parničnog postupka donesena je na temelju odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 53/19). Tuženik je zatražio trošak prema troškovniku (str. 1598. spisa), a sud mu je dosudio trošak u iznosu od 1.881.250,00 kn.

30. Pozivom na odredbe čl. 155. ZPP-a, pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova, odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti. Tuženiku koji je uspio u sporu pripada pravo na sljedeći trošak:

- sastav odgovora na tužbu u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 8.1.)
  - sastav podnesaka 31. kolovoza 2017. (odgovor na vještački nalaz) u iznosu 100.000,00 kn (Tbr. 8.1.)
  - sastav podneska od 16. kolovoza 2016., 7. rujna 2016., 6. veljače 2020. i 4. kolovoza 2021. u iznosu od 500,00 kn svaki (Tbr. 8.3.),
  - trošak zastupanja na ročištima 17. veljače 2016., 13. rujna 2016., 26. siječnja 2017., 19. ožujka 2018., 19. prosinca 2018., 15. rujna 2021., i 17. veljače 2022. 100.000,00 kn svako (Tbr. 9.1.),
  - trošak zastupanja na ročištima 14. veljače 2018., 21. prosinca 2018. i 26. listopada 2021., 50.000,00 kn svako (Tbr. 9.2.),
  - trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 9. 3.),
  - ukupno 952.500,00 kn
  - trošak PDV 25% u iznosu od 238.125,00 kn (Tbr. 42.),
  - trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn,
- sveukupno 1.195.625,00 kn.

31. Tuženiku nije dosuđen trošak sastava podneska od 13. ožujka 2015. i 3. kolovoza 2020. s obzirom na to da se radi o navodima iz protutužbe o kojoj se vodi odvojeni postupak pod poslovnim brojem P-1163/15, koji je prekinut zbog otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem i nastavljen po prijedlogu tuženika. Tuženiku ne pripada ni naknada za pristup na ročišta 14. veljače 2018., 21. prosinca 2018. i 26. listopada 2021, 100% po Tbr. 9. t. 1., već 50% po Tbr. 9. t. 2. s obzirom na to da se na tim ročištima nije raspravljalo o glavnoj stvari, kao ni za sastav podnesaka 16. kolovoza 2016., 7. rujna 2016., 6. veljače 2020. u punom iznosu prema Tbr. 8.1., već prema Tbr. 8. 3. s obzirom na to da se ne radi o podnescima za koje je propisana puna nagrada prema Tarifi. Stoga je valjalo preinačiti odluku o trošku i u dijelu točke III. izreke i odbiti kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troška u iznosu od 685.625,00 kn, a u preostalom dijelu točke III. izreke potvrditi odluku suda.

32. Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a pobijanu presudu djelomično potvrditi i djelomično preinačiti na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a.

Zagreb, 7. lipnja 2022.

Predsjednica vijeća
Draženka Deladio

Broj zapisa: **eb30d-a3102**

Kontrolni broj: **0cffa-3bea3-5320d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DRAŽENKA DELADIO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.